749/06

Den 29. maj 2006 blev i sag nr. 65.925:

xxxx xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Popermo Forsikring g/s
Dalumvej 89
5250 Odense SV

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Popermo Forsikring g/s, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har ved sin advokat afvist, at der er tale om et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Det fremgår af sagen, at klageren, der var kriminalassistent, den 20/11 2002 var involveret i en skudepisode. Om episoden er det oplyst, at klageren befandt sig i en kiosk, hvor der blev forsøgt begået et røveri. Klageren affyrede i den forbindelse sin tjenestepistol og dræbte en af røverne og sårede en anden. Der blev efterfølgende rejst tiltale mod klageren efter straffelovens voldsbestemmelser. Klageren blev ved dom 19/6 2003 frifundet med henvisning til straffelovens § 13, stk. 1 og stk. 2. Af domsmandsrettens bemærkninger fremgår bl.a.:

> "Det må efter de foreliggende kriminaltekniske erklæringer lægges til grund, at tiltalte affyrede 4 skud med sin tjenestepistol. Efter de foreviste videooptagelser sammenholdt med de i sagen afgivne forklaringer lægger retten til grund, at rækkefølgen af de fire skud var således som angivet i kriminalteknisk erklæring af 12. december 2002 fra Rigspolitichefen, og at skudbanerne var således, som det fremgår af det til

erklæringen udarbejdede rids. Det må endvidere lægges til grund, at tidspunkterne efter billederne fremlagt som bilag … for de enkelte skud har været kl. 20.38.04, kl. 20.38.16, kl. 20.38.26 og kl. 20.38.29. Det må videre lægges til grund, at det første skud blev affyret, før S.P. [den sårede] kom ind i kiosken.

Efter forklaringen afgivet af H.K.A. lægger retten til grund, at hun så de 3 røvere, da de løb ind i kiosken, og at disse var maskerede. Efter de foreviste videooptagelser lægger retten til grund, at røverne løb ind i kiosken kl. 20.37.37. Det lægges videre til grund, at R.C.J. og C.R.H. [nu afdøde] løb hen til de i kiosken værende kasseapparater, mens K.C. placerede sig i kundeområdet foran ekspeditionsskranken. Efter forklaringerne afgivet af L.S.A., C.V.W.H. og H.K.A. lægger retten til grund, at R.C.J. greb fat i C.V.W.H. og trak hende 1-1½ m hen til kassen, hvor han, hvilket han har erkendt under vidneforklaringen, med kommanderende stemme to gange beordrede hende til at åbne kassen, og at han gentog ordren overfor L.S.A., der skubbede C.V.W.H. væk for at beskytte hende. Det må videre efter forklaringerne og de foreviste videooptagelser lægges til grund, at ingen af de to vidner åbnede kasseapparatet, og at R.C.J. selv forsøgte at åbne dette, mens C.R.H. stod i nærheden af ham.

Efter forklaringen afgivet af tiltalte, der befandt sig siddende i kiosken i anden anledning, lægger retten til grund, at han blev opmærksom på, at der var et røveri i gang, da han hørte en af røverne med kommanderende stemme råbe 'Åben så de kasser for helvede'. Tiltalte vendte sig herefter rundt og så, at der var 3 maskerede røvere. Efter en samlet vurdering af de af tiltalte og L.S.A., C.V.W.H. og H.K.A. afgivne forklaringer lægger retten til grund, at tiltalte fandt sin pistol frem, rejste sig op og to gange råbte til røverne, hvilket sidstnævnte til dels er bekræftet af forklaringen afgivet af R.C.J. Det lægges til grund, at der blev råbt, at det var politiet, og at røverne skulle stoppe.

To dommere lægger videre til grund, at der af tiltalte blev råbt, at røverne skulle lægge sig ned, og at tiltalte truede med at skyde, mens 1 dommer ikke har fundet dette bevist.

Det må videre af retten lægges til grund, at ingen af røverne reagerende på tiltaltes råb."

Arbejdsskadestyrelsen har ved udtalelse dateret 4/6 2004 fastsat klagerens méngrad til 15 % på grundlag af diagnosen posttraumatisk stresssyndrom. Det fremgår videre af sagen, at klageren er tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne (50 %) ifølge lov om arbejdsskadeforsikring, samt at klageren er pensioneret som følge af skaden.

Klageren har ved sin advokat over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal anerkende, at der er tale om et dækningsberettigende ulykkestilfælde. Advokaten har i skrivelse af 1/3 2006 bl.a. anført:

"Det kan altså lægges til grund,

at klageren har betydelige psykiske mén efter episoden,

at klagerens erhvervsevne er reduceret i betydelig grad som følge af episoden og

at klagerens lidelse, jfr. erklæringerne fra psykolog og psykiater, er en adækvat følge af episoden den 20. november 2002.

Herefter bør dækning alene kunne afvises hvis

1) episoden ikke er omfattet af definitionen på en ulykke,

2) psykiske skader ikke i sig selv kan medføre erstatningsdækning, og/eller

3) selskabet ikke i forbindelse med konciperingen af forsikringsbetingelser kunne have undtaget en episode som den omhandlede.

Ad 1)

Som det fremgår af den af indklagedes advokat fremlagte kopi af den i retten i K. den 19. juni 2003 afsagte dom, fandt episoden sted da klageren den 20. november 2002 kl. ca. 19.00 ankom til D.-kiosken på Ø. Station, ifølge med en kollegas hustru - med henblik på en fredelig gennemgang af muligt bevismateriale.

Dét, der ifølge klagerens forventning skulle være en ganske udramatisk foreteelse, udviklede sig dog i stedet - uden klageren havde villet eller opsøgt situationen - til en farlig og ukontrollabel hændelse, der endte med, at klageren blev skyld i et andet

menneskes død, Det forhold, at klageren er politimand bør ikke afskære ham fra erstatning. I Danmark bør det end ikke for en politimand nogensinde skulle betragtes som en dagligdags foreteelse at slå et andet menneske ihjel.

Indklagedes advokat anfører, at klageren 'i hvert fald under den sidste del af episoden' var klar over, at røverne ikke var bevæbnede.

Dette er ikke korrekt.

Som det fremgår af retsbogsudskriften side 5/13, 4, sidste afsnit, gik det 'slet ikke op for ham, at røverne ikke havde våben på sig, Det havde han forventet.'

Klageren opfattede situationen som om blandt andre han hvert øjeblik kunne blive angrebet af bevæbnede, aggressive røvere.

Under disse omstændigheder finder jeg, at sagen må sidestilles med det overfald, som fandt sted i afgørelsen 58.092 - og at ulykkesdefinitionens vilkår om 'tilfældig, udefra kommende indvirkning med påviselig beskadigelse' er opfyldt.

Ad 2)
I relation til spørgsmålet om, hvorvidt en psykisk lidelse i sig selv - dvs. uden samtidig fysisk/legemlig beskadigelse - kan være omfattet af ulykkesdefinitionen, må jeg pånyhenvise til afgørelsen 58.092.

Denne afgørelse står ikke - som anført af indklagedes advokat ~ alene som en undtagelse fra en absolut hovedregel.

Som det fremgår af afgørelsen 63.959, går udviklingen vel nærmere i dag i retning af, netop at anerkende psykisk skade som omfattet af ulykkesdefinitionen, når omstændighederne ligner de for de citerede afgørelser - og for nærværende sag - gældende.

Ad 3)

Herefter står blot tilbage at behandle spørgsmålet om, hvorvidt indklagede kunne have undgået en ankesag ved en anderledes koncipering af forsikringsbetingelserne.

Svaret på dette spørgsmål må være et 'ja'.

Udover at henvise til de almindelige aftaleretlige fortolkningsregler, finder jeg det relevant at bemærke, at forsikringsselskabet - der jo er et 'niche-selskab', der har specialiseret sig i at forsikre blandt andre politifolk - ved konciperingen af forsikringsbetingelserne netop kunne have undtaget tilfælde som det aktuelle.

En sådan undtagelse, der f.eks. kunne formuleres som 'psykisk skade som følge af voldsepisoder med eller uden anvendelse af våben, der finder sted som led i forsikringstagerens arbejdsudøvelse' kunne selskabet have indføjet i forsikringsbestemmelserne - ganske på linie med de forbehold om farlig sport m.v., som generelt ses i ulykkesforsikringer.

Det forhold, at det konciperede selskab har undladt at indføje en sådan bestemmelse i forsikringsbetingelserne bør ikke komme klageren til skade."

Selskabets advokat har i skrivelse af 16/8 2006 til nævnet gennemgået en række domstols- og ankenævnsafgørelse og har på den baggrund anført:

"I den foreliggende sag findes det således ikke godtgjort af forsikringstageren, at der foreligger en situation, der blot tilnærmelsesvis svarer til de ovennævnte afgørelser og kendelser, som har givet erstatning ved psykiske skader. Forsikringstageren har i denne sag bevidst bragt sig i begivenhedernes centrum og i øvrigt ageret således, som det formentlig forventes af en polititjenestemand. Der er altså ikke tale om en så abnorm situation, at det ligger udenfor, hvad der er rimeligt påregneligt og forventeligt, når man er politimand.

Der foreligger en erklæring, udarbejdet af forsikringstagerens psykolog M.B., der i erklæring af 13. januar 2004 er inde på, at der er tale om en 'udefra kommende indvirkning på legemet'.

Dette er selvfølgelig i forhold til ankenævnsbehandlingen fuldstændig irrelevant. Psykologens opgave er naturligvis ikke at fremkomme med juridiske vurderinger men alene holde sig til sit eget fagområde.

Det er derfor min opfattelse, at Ankenævnet allerede på det foreliggende grundlag bør fastslå, at der i denne sag ikke af forsikringstageren er godtgjort en dækningsberettiget skade. Den sagsfremstilling, der navnlig fremgår af straffedommen/retsbogen, er efter min opfattelse så fyldestgørende, at det med rimelig sikkerhed kan fastslås, at der ikke under en eventuel retssag er grund til at tro, at forsikringstageren har været udsat for et sådant overgreb, at det udløser en erstatning.

I det omfang Ankenævnet måtte være i tvivl om, hvilken sagsfremstilling der skal lægges til grund, må det i så fald være rigtigst at bestemme, at sagen bør afgøres ved domstolene efter en bevisførelse.

Det bemærkes slutteligt, at der i hvert fald på det foreliggende grundlag må antages også at være et problem vedrørende årsagssammenhængen mellem på den ene side hændelsen i kiosken og på den anden side den eller de lidelser, som forsikringstageren angiveligt nu har."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Forsikringens omfang § 1**

1. Ulykkestilfælde.

a. Forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig af den forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge."

7. 65.925

Nævnet udtaler:

Efter nævnets opfattelse er en skade som den, der er overgået klageren, ikke opstået ved et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann